

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
1972 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 141 Четвъртък, 23 ноември 1972 г.

(3261)

Цена 2 стотинки

Год XXIX

Пред Втория конгрес на културата

За още по-богата дейност

Дните пред Втория конгрес на културата се ознаменуват с изключително оживление на културния фронт и се превръщат в един непрекъснат народен празник. Те идат да потвърдят, че все по-широкото приложение на обществеността в държавното начало във всекидневната практика като нов принцип на управленческия живот в областта на изкуството и културата дава обилни плодове. Явно е, че все по-пълно и резултатно се съединява силата на държавната организация със силите на обществените организации и творческите съюзи. Обществено-държавното начало съдейства и за усъвършенстване на стила и методите на работа като неразделна част от цялата система на социално управление.

Съветите за изкуство и култура, Окръжният исторически музей, Окръжната държавна библиотека, клубът на „Кинематография“, представителството на Главна дирекция „Българска музика“, Клубът на дейците на културата, народните читалища, домовете на културата в предприятията са в трескава подготовка за достойно посрещане на конгреса на културата.

Сега наред със значителния окръжен прояви като изложбата на самодейното изкуство и кинофестивала на българския филм в различни селища, се организират концерти, срещи, изложби и други в чест на забележителното събитие в културния ни живот. Особено забавими са срещите на трудолюбите хора с колектива на родния театър „Иван Вазов“, който гостува в няколко града на окръга. Градският съвет за изкуство и култура в Горна Оряховица организира изложба на з. х. Васил Стойков и Асен Момчев. Днес във Велико Търново открива самостоятелна изложба Никола Дончев. Тук Домът на културните дейци осъществява серия от инициативи. Една от най-съществени са срещите с прославени бригади от промишлеността. Вече се състои среща с бригадата „Гео Милев“ от фабрика „Васил Мавриков“, на която членове на литературната група четеха свои произведения.

Колкото повече приближава денят 14 декември, когато в столицата ще бъде открит конгресът на културата, толкова повече ще стават изяви. В чест на делегатите на конгреса драматично-музикалният театър „Константин Кисимов“ подготвя специален концерт. Освен това част от неговия колектив ще поднесе рецитал, посветен на конгреса и 50-годишнината от образуването на СССР. Подготвят се фотоизложби и тематика от културния живот на окръга, изложби на книги. Лектори от дружеството „Георги Кирков“ изнасят беседи за успехите на окръга в областта на изкуството и културата. Предстоят и срещи с видни представители на литературата. Предприемачното оживление ще бъде допълнено и с проявите на шата художествена самодейност, постигнала през последните години забележителни успехи. Хората на труда ще имат възможност отново да се срещнат с такива изтъкнати колективи като лауреатите на редица фестивали на художествената самодейност — представителният смесен хор на читалище „Надежда“, народния ансамбъл „Синдер войвода“, колективите при читалище „Искра“ и други.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

Представителният смесен хор на читалище „Надежда“, народния ансамбъл „Синдер войвода“, колективите при читалище „Искра“ и други.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

Велико Търново и Велико-търновският край винаги са давали своя скромна принос в националната ни култура. И сега от конгресната зала ще бъде отправена благодарност към всички, непознати сили за развитието на родното изкуство и култура. В тези дни още по-ярко ни следвало да се изяви нашият непрекъснат културен възход, единствено възможен в условията на социалистическото общество.

**ТРУД
СЛАВА** 72

Изпълнили годишните насрещни планове:

ПРЕДПРИЯТИЯ
ДСП „Сердика“ — Елена
с директор Любен Георгиев
Кръстинков.

ОТДЕЛИ

Часовникарският отдел при Комбината за услуги във Велико Търново с отговорник Стефан Куомджиев.

ЦЕХОВЕ

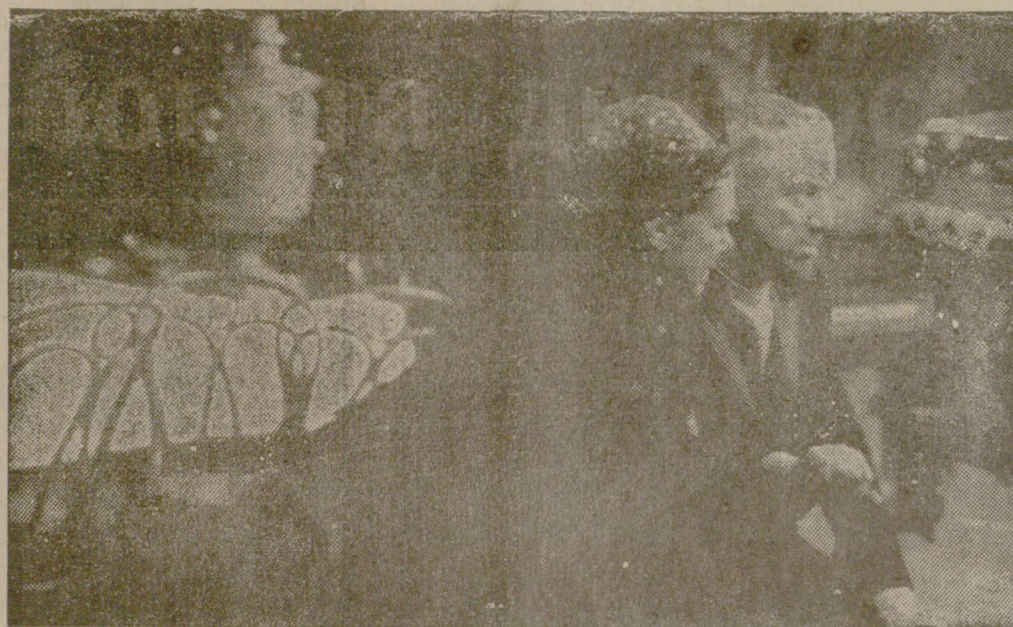
Цехът за безалкохолни напитки и минерална вода във Велико Търново с ръководител Гено Генов, цехове при ТПК „Възход“ в Дебелец — за кожени изделия, ситопечат, метални услуги, за поставяне на стъкла с отговорници Стефан Гайчев, Григор Ганчев, Ангел Димитров, Илия Сурайков, лезарски цех при Завода за възли и детайли за металорежещи машини в Драганово с ръководител Никола Алексиев, подковашки цех при Комбината за услуги във Велико Търново с отговорник Костадин Арабаджиев.

БРИГАДИ

Сервизни и автобусни бригади от Автостанцията в Горна Оряховица с отговорници Васил Симеонов, Стоян Велчев Стоянов, Слави Генчев Славев, Стоян Илиев Гулчев, Илия Христова Стойменов, Сотир Георгиев Христов, Марин Недев Маринов, транспортната бригада на ДЗС в Златарица с ръководител Пенко Димитров Делихристос, стругарските бригади на Завода за възли и детайли за металорежещи машини в Драганово с отговорник Трифон Стоянов, Атанас Делимарков, Георги Лечев.

ИНДИВИДУАЛНИ ПЪРВЕНЦИ

Водачите на товарни и таксиметрови коли при Автостанцията в Горна Оряховица — Петко Стоянов Петков, Пенчо Владимиров Михайлов, Иван Николов Тюркеджиев, Илия Годиоров Русев, Иван Енчев Иванов, Иван Георгиев Илиев, Димитър Йорданов Димитров, Петко Борисов Точев, Пенчо Тимков Пенев, Христо Василев Войков, Никола Петков Йорданов, Георги Борисов Георгиев.

Срещи с голямото театрално изкуство

Народният театър „Иван Вазов“ в окръга

От събота същият гост на окръга е колектив от народния театър „Иван Вазов“ с „Еснафи“ от Максим Горки, постановка и художествено оформление на нар. артист на СССР Георги Товстоногов, лауреат на Ленинска и Държавни награди, и „Дубовик на столетие“ от Лев Компанец и Леонид Кронфелд, драматическа хроника, с постановка на нар. артист Филип Филипов, герой на социалистическия труд.

В навечерието на Втория конгрес на българската култура това обогати поредицата от културни мероприятия и направи още по-празнични предконгресните дни.

Първите празнични срещи се състояха в събота в Павилион. Афишът на пиесата „Еснафи“ привлече внимание то на театралната публика. В представлението участваха: н. а. Асен Миланов, н. а. Тая Масалитинова, н. а. Георги Георгиев — Гец, з. а. Емил Стефанов, з. а. Славка Славова и др. Спектакълът протече при особено голям успех.

Този ден павликеничани ще запомнят завинаги като факт от историята на града — първо гостуване на Националния театър тук. Преди отпътуването си актьорите имаха сърдечна среща със средношколската младеж, на която актьорите Славка Славова и Сава Хашъмов рецитираха произведения от наши автори.

Неделният ден беше отреден за Горна Оряховица. И тук публиката неудържимо аплодира голямото изкуство.

ДДЗ „Елба“ на 25 години

Колективът на ДДЗ „Елба“ — Елена тези дни чествва 25-годишния юбилей от създаването на предприятието. Твърде труден е пътят от няколкото полуструни навеса с по един чарк и с два-три банята до съвременното социалистическо предприятие. Наред с новите простории помещения и машини, през периода бяха решени редица важни задачи — стол, баня, жилищен блок с 12 апартамента. При устройството и механизирването на производствените операции осигуриха ежегоден ръст на обема на произведената продукция и на промишлеността на труда.

На основата на новия икономически механизъм можа да се постигне стабилизиране и отгубено много години наред неприятният станя печеливш. Плати за печалбата за 1972 година е изпълнен в края на деветмесечното. Средната работна заплата от 969 лева за 1963 година сега нарасна на 1755 лева.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Срещи и разговори бяха организирани и тук. Със същата пиеса театърът гостува на трудеците се от Лясковец в понеделник. Пак срещи и възхищение бяха и цветята, с които отрупваха тия, които тази вечер ги направиха съпричастни с голямото изкуство.

Тази и утре вечер в салона на театър „Константин Кисимов“ ще бъде представена драматическата хроника „Двубой на столетие“.

Стефка ЦВЕТКОВА

На снимката: народният артист Тая Масалитинова и Асен Миланов в сцена от постановката на „Еснафи“.

Успешна година

Миналогодишният първенец ТКЗС — Козловец отново в челните редици

Въпреки неблагоприятното време, тази есен отново беше успешна за миналогодишния окръжен първенец ТКЗС — Козловец. Създадена бестегната организация по прибиране на реколтата и сентабата, широко се използваха материалните и моралните стимули. В резултат на съвместните усилия на ръководители, механизатори и кооператори, стопанството зася едно от първите не само в аграрно-промишления комплекс, но и в окръга. Същото важи и за прибирането на царевичата и захарното цвекло.

Особено радостни са резултатите от цвеклото. Тази година кооперативът получи рекорден добив — по 5220 кг от декара, а общото производство над плана е 4850 тона. И интересното в случая е, че този добив е от неполивни площи.

В последните няколко дни завърши и прибирането на карфиола. Козловчани за сетен път потвърдиха, че са най-добрите производители в окръга — вместо 400 те изнесоха 780 тона.

Могат да се споменат още много цифри, защото почти при всички култури резултатите на стопанството са над насрещния план. И за всяка от тези цифри, зад всяко преизпълнение се крие труд, дълъг, упорит труд.

Сега дните в стопанството са сравнително спокойни. Всички есенни посевы са подхранени предсентено, поникване то е нормално. Шест „Беларус“-а са заминали на помощ на ДЗС — Свищов, а останалите трактори довърш

аграр доведоха на спектакъла стотици граждани, които бурно аплодираха актьорската игра. Израз на тяхното възхищение бяха и цветята, с които отрупваха тия, които тази вечер ги направиха съпричастни с голямото изкуство.

Тази и утре вечер в салона на театър „Константин Кисимов“ ще бъде представена драматическата хроника „Двубой на столетие“.

Стефка ЦВЕТКОВА

На снимката: народният артист Тая Масалитинова и Асен Миланов в сцена от постановката на „Еснафи“.

Научна конференция

Във вторник във Велико Търново се състоя научна конференция по въпросите на новия икономически механизъм в строителството. Тя беше организирана от Окръжното ръководство на Съюза на икономистите, от Държавно строително управление и от Дружеството на икономистите по строителството.

Пред участниците бяха прочетени доклади „Фактори и стимули, влияещи върху качеството на СМР“, „Комплексна производствена техническа база за строител

но управление“. Актуални проблеми на НОТ в строителството“ и „Нормативна себестойност и материално стимулиране в строителството при новия икономически механизъм“ от ст. н. с. инж. Георги Влахов и н. с. инж. Златан Златанов, н. с. инж. Георги Влахов и н. с. инж. на Златева — всички от Научноизследователския институт по организация и механизация на строителството в София, както и от зам.-началника на ДСУ — Велико Търново Сава Бъчваров.

(Соб. инф.)

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

Важно събитие в идеологическия и културния живот на страната

Проблемите, които ще разгледа Вторият конгрес на българската култура бяха темата на организирания вчера в столицата среща на активна на българските журналисти с ръководството на Комитета за изкуство и култура. Присъстваха и чуждестранни кореспонденти от братските социалистически страни.

Срещата бе открита от председателя на Съюза на българските журналисти Георги Бочков — член на секретариата на ЦК на БКП. Той посочи, че Вторият конгрес на българската култура е важно събитие в идеологическия и културен живот на страната. Към него проявява интерес обществността на целият народ, в подготовката му участва и творческата организация на българските журналисти, която

винаги е изтъквала своето положително отношение към Комитета за изкуство и култура като общественостно-държавен орган и ролята му в цялокупния наш идеологически фронт.

Председателят на Комитета за изкуство и култура Павел Матев говори за подготовката на предстоящия конгрес и главните проблеми, които ще бъдат предмет на неговата работа. Главната задача на този форум ще бъде оценка на направеното след Първия конгрес, на постиженията на изкуството и културата и на безлежавите задачи на тяхното бъдещо развитие. Докладът на конгреса ще бъде озаглавен „Българската художествена култура в изграждането на развито социалистическо общество“.

За разширяване на съветско-американската търговия

НЮ ЙОРК, 22 ноември (БТА) — В Съединените щати се засилват исканията за премахване на преките, които стоят по пътя на разширяването на съветско-американската търговия. Този въпрос беше обсъден също и на състояния се миналата сед

мица конгрес на „Националния съвет по външна търговия“. Присъстващите близо 2000 от най-големите американски бизнесмени одобриха резолюция, в която те призовават да бъде разширена съветско-американската търговия.

В първия комитет на Общото събрание на ООН

НЮ ЙОРК, 22 ноември (БТА) — Въпросът за укрепване на международната сигурност, внесен за пръв път преди четири години от Съветския съюз за разглеждане в Общото събрание, привлича вниманието на цялата Организация на обединените нации, на всички миролюбиви държави. За това говори разгърнатата се в първия комитет на Общото събрание на ООН дискусия по темата от днешния ред „Осъществяване на декларацията за укрепване на международната сигурност“.

Постоянният представител на Полша при ООН подчерта в изказването си, че социалистическите страни подхождат към обсъждането на проблема, имайки пред вид следното: общото разведвяване на международната атмосфера, съществуването на райони на нап

режение и огнища на въоръжени конфликти, необходимостта да се затвърдят очертанията на вече положителни тенденции и приемането от ООН на мерки за укрепване на международната сигурност в светлината на тези благоприятни тенденции.

Представителят на Съветския съюз отбеляза, че сегашната сесия на Общото събрание трябва да се обърне към всички държави с настоятелен апел да вземат ефикасни мерки за ликвидиране на огнищата на война в различни райони на света и да съдействуват с всички сили за политическото уреждане на положението в тези райони като се зачитат законните права на държавите и народите, станали обект на агресия, а също за предотвратяване на въоръжени конфликти и ситуации, предизвикващи напрежение и заплахата за мир.

Завърши пленумът на ЦК на РКП

БУКУРЕЩ, 22 ноември (Кор. на БТА) — В Букурещ снощи бе закрит пленумът на ЦК на РКП. На заключителното заседание произнесе кратка реч генералният

секретар на РКП, председател на Държавния съвет Николае Чаушеску.

Пленумът одобри проекта на план за социално-икономическото развитие на Румъния през 1973 година заедно с направените предложения за подобряването му, както и проектобюджета за същата година и решил те да бъдат внесени за обсъждане пред откриващата се днес сесия на Великото национално събрание.

Пленумът приел предложението за някои мерки за усъвършенстване на дейността на окръжните партийни комитети и на окръжните народни съвети и за подобряване на контрола по партийна и държавна линия, както и за организирането на съвети за работнически контрол върху социално-икономическата дейност.

Приветствайки започването в Хелсинки на многостранните подготвителни консултации за общоевропейската конференция за сигурност и сътрудничество, пленумът изтъкнал, че централна задача на Партията и държавата сега трябва да бъде постигането на европейска сигурност, активното участие на Румъния в подготовката и в самата общоевропейска конференция във всичките ѝ фази и етапи, развитието на климат на мир и сътрудничество на континента.

— Влязоха, но да видим какво ще излезе...

Докога по утъпкания път?

На пръв поглед всичко е наред ● Активистът — преди всичко отличник ● Само добрите традиции не стигат

Младешта винаги е търсила новото, неоткритото. Делата, извършени от нея, биха изгубили блясъка си, ако не беше налице преодоляването на нещо старо и устремът към недостигнатото. И затова още по-силно изпъкват недостатъците, колкото и малко да са те, в едноличната дейност на комсомолската организация.

Приблизително такива бяха думите на един от изказите се участници на дванадесет и третата отчетно-изборна конференция на комсомолската организация при ВФСИ „Д. А. Ценов“ — Свищов. Не би могло да се твърди, че младешта в този институт е по-различна от тази, която работи и учи с ентузиазъм. Напротив, традициите тук са като че ли по-стабилни, а и успехите не са за подценяване.

В отчетния доклад на секретаря на организацията асистент Неделчо Митев можеше да се чуят толкова хубави неща, че никой не би могъл да обвини активна на организацията в липсата на дейност. Фактите, че успехът е повишен в сравнение с миналата учебна година, че е извършена огромна работа по прикриването на студентите-отличници към отделните кадетри, че през бригадирското лято 94 процента от студентите взеха участие в летните бригади, че студентското научно дружество спечели през тази година две първи награди — на IV национален конкурс „Георги Димитров, младешта и социализмът“ и на Петия национален преглед на ТИМ, сякаш по себе си говорят за извършена огромна дейност през отчетния период.

За някои неща почти не става дума в доклада, но след това си тях се говори със загриженост...

Най-важното според доклада на асистент Неделчо Митев и председателката на студентското научно дружество Галина Александрова,

е отношението към въпроса за научната дейност. В института се експериментира най-лесното свързване на учебната работа във връзка с реформата на висшето образование у нас. И въпреки това работата е недостатъчна. Това, което я спъва, е липсата на критерий за набиране на участници за звената на дружеството и за насотване към отделните кръжоци. Случва се студенти без почти никаква интерес към дадена дейност да се записват в кръжока само защото след няколко месеца ще имат изпит при ръководителя-преподавател. И веднага след изпита мястото им остава свободно. Тези същите студенти са вече членове на нов кръжок, при чийто ръководител ще имат изпит при следващата сесия. И така, докато завършат института. Оттук идва и повърхностното решаване на някои проблеми, свързани с дисциплината, която е обект на кръжока. Радостно е, разбира се, че има и студенти, които години наред остават да работят в едно от звената на научното дружество, откъдето идват и успехите.

Студентът активист несъмнено трябва да бъде и сред първенците в ученето — този въпрос поставя четвърто курсникът-отличник Христо Богданов. Но в последно време сред известна част от активна на комсомолската организация се прокрадва настроението на така наречените „студенти-бохеми“.

Успехът на много от тях съвсем не говори в полза на изобретенията. Затова безкомпромисните действия на Вузовския комитет и дружествата по изкореняване на подобен род явления са уместни и навременни. В тази връзка става въпрос за още нещо — любовта към професията. Увлечени от общия стремеж към червения студентска книжка, мнозина от кандидат-студентите не са помислили точно тази професия ли трябва да стане смисъл на живота им.

Радостта преминава още след първите изпити, тогава идва и изводът, че „не му е тук мястото“. И започват условните записвания, презаписванията...

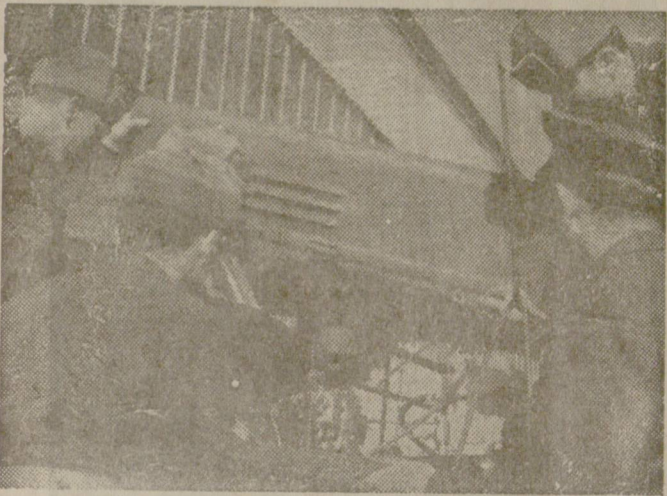
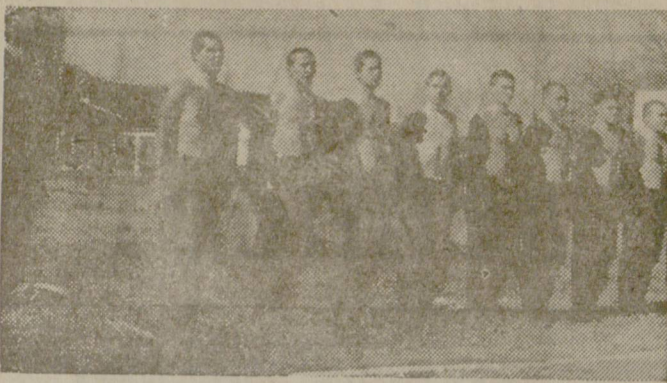
В крайна сметка на всяка от групите започват да тежат по няколко такива личности. Оттук изниква и другият въпрос — защо трябва да се смята, че това не е работата на комсомолската организация? Именно тя най-добре би могла да помогне на онези студенти, които търсят мястото си. Но за да изиска нещо от някого, по-напред активистът би трябвало да бъде за пример, а това означава неговият успех да бъде непоколебим на критика.

„Наш ли е този младеж?“ пита секретарят на института професор Делчо Порязов във връзка с една наскоро проведена анкета в почти всички дружества. На въпроса „Уважавайте ли комсомолската организация?“ един от студентите отговаря: „Не. Защо то почти всички членове на Вузовския комитет „уреждат“ само близките и познатите си“. Мнозина биха помислили, че това е младежко черноречие — дръзко и самонадеяно. Но на следващия въпрос „Желаете ли да живеете в капиталистическа страна?“ студентът отговаря: „Категорично не!“ На следващия въпрос „В кои страни почитате и най-благодатна за развитие на научните способности?“ отговорът е очакван: „В социалистическите“. Трябва ли тогава да обвиняваме този младеж в черноречие и в неуважение към комсомолската организация? Какви са убежденията на този студент? Чий е той? Отговорът е категоричен — безспорно той е наш! Но в душата му е останала горчица от някоя грешка на ръководството на организацията. Изводът нека да направят новите членове на комитета...

Нарочно спирам вниманието си върху тези факти. Не защото те определят посоката на работата на организацията. Просто, за да се помисли върху нещата, които съшо имат значение. Защото години наред по тези въпроси се тъпче на едно място. Освен думите в докладите нищо повече не се върши. Малко мерки, които се предприемат, не са в състояние да решат проблемите. Този път е познат, утъпкан. Време е да се излезе от орбитата на инерцията и шаблона, да се премине към решителни действия. За да се извоюва истински авторитет на организацията и нейното ръководство.

Розина ЧАПАНОВ

Воинско всекидневие

В полденното, където служи офицерът Станевски, първите дни за младите бойци са изпълнени с интересни занимания. Вниманието и топлотата на всички командири — та нали всеки младеж сега става мъж и трябва да се чувствава горд и отговорен, да обикне всеотдайно службата си, да стане отличен боец.

Утрото на този номадски ден е слънчево и топло. Младите бойци са вече на площадката пред уредите. Гредейки за кратко по физическа подготовка. Минутите, в които войните придобиват физическа закалка и умение да преодоляват всяка трудност. После идват часовете за усвояване на специалното бойно назначение.

Беседата на старшината Бълканов е най-интересна и затова всеки се стреми да види отблизо материалната част. А бойците, които виждат на трата снимка, достойно са отбили своя войски дълг към Родината. Сега вече са в редовете на работническата класа, сред трудните хора и дават своя принос за преуспяването на социалистическата ни Родина. Годишните в народната казарма всеки от тях ще помни цял живот. Тук момчетата станаха мъже, достойни бранители на всичко скъпо за мирните дни на Родината.

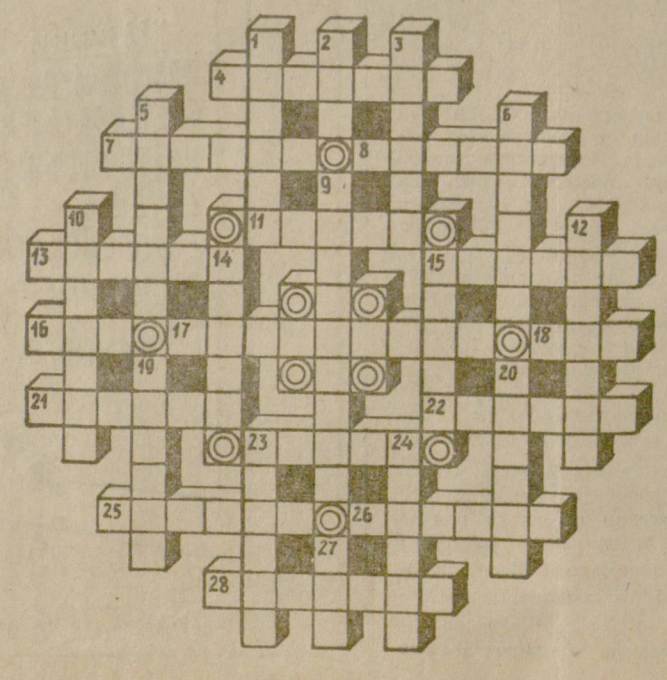
Николай КАЧАКОВ

Географска кръстословица

ВОДОРАВИНО: 4. Връх в Западните Родопи; 7. Планински проход в Австрийските Алпи; 8. Селище в Бургаски окръг; 11. Туристическа хижа на Витоша; 13. Връх в Кинарска дъла на Централна Рила; 15. Полуостров в Западна Франция, владен в Атлантическия океан; 16. Град във Франция; 17. Исторически град в България; 18. Река в Ирландия; 21. Град в Бирма — голям пристанищен и търговски център, разположен на Бенгалския залив; 22. Префектура в Япония; 23. Най-високият връх в Икитманска Средна гора; 25. Историческо селище в Шуменски окръг; 26. Град в Чехословакия — център на машиностроителна и хартиенопечателна промишленост; 28.

Град в Узбекска ССР — голям промишлен център. ОТБЕСНО: 1. Вторият по височина връх в Пирин; 2. Наш нависнал град; 3. Голям град в Северна Италия; 5. Вулкански връх в Турция; 6. Река в СССР; 9. Река в България, водеща на началото си от езеро в Рила; 10. Връх в Средна Стара планина; 12. Град в България; 14. Град в САЩ, щат Охайо; 15. Туристически лагер; 19. Град във Франция, предградие на Париж; 20. Град в Македония — административен център на едноименна провинция и пристанище на Атлантическия океан; 23. Европейска столица; 24. Рид в Западните Родопи; 27. Река в България.

Валентин МАРИНОВ

ДАРИТЕЛ НА ЖИВОТ

Примерът на кръводарителя Тотю Дичков от с. Овча могила

Не беше трудно да намеря кръводарителя от Овча могила Тотю Дичков. Той е един от най-популярните хора тук. Добър по характер и общителен с всички, доверчив по детски — ето една от тайните за вярата на хората в него. Но има и друга — още по-голяма. Тя е в живота ле генда, че дарява живот!

Дарява живот! Това не е нито сензация, нито лекове рие. Досега той е дал безвъзмездно 52.700 литра, при това нулева група кръв! За да си представим какво знача това, нека припомним, че при кръвозагуба от транспортна травма се губи средно по два литра кръв, при фрактура на предмишницата операцията изисква към 300 грама, на рамото — половин литър, на бедното — до един литър.

52.700 литра кръв, дарена безвъзмездно за живота на различни хора, което е около десет пъти по-малко на цялото му собствено количество кръв!

На входа на Керамичния завод само запитах за него и вместо отговор срещнах няколко чифта доверчиви очи и въпрос:

— По кръводаряването не шо, а?

Пуснаха ме без пропуск при бай Тотю. Името му вече е станало добър гарант.

Доверчиви очи ме съпровождаха и когато вътремахам през селото. Поздравиха го, спираха го, като че ли всички искаха да подчертаят уважението си. Това изразиха и с думи мнозина, с които се срещнах:

— Като Тотя едва ли има!

— Само му казах тъй и тъй, а той: „Готов съм. Тръгвам!“ — Когато и да го повикаш, отива — споделят Йордан Томев и Николай Александров.

Просто се наслушах на хубави думи за човек през този ден. Немалко време бяхме заедно и с него и се уверих, че той ги заслужава, че е морално извисена личност. Да

дадеш съвет, да дадеш пари, да дадеш дръва е лесно. Но да дадеш кръв, за да върнеш или запазиш живота на някого, на когото до вчера до ри името не си знаел! Това наистина е високо-хуманно. Акт на саможертва!

През април той навърши 25 години от първото си кръводаряване, спасило човешки живот. Сам той няма данни колко живота още е върнал. Сигурно не са малко. Но моята мисъл е друга, макар че може да се помисли дали не би могло дарителят и дареният да се познаят. Искам да отворя скоба за държавното признание към такива хора, които предпоставят не са кой знае колко. Не би ли трябвало на гърдите на Тотю Дичков вече да се окачи и най-високото отличие на червенокръстците — орденът „Почетен кръводарител“.

Още повече, че тази година е юбилейна за него. А може би трябва да се помисли и за някакви привилегии към такива ветерани. Двадесет и пет години да дава собствената кръв и то безвъзмездно — това е повече от доблест. И да не забравяме, че не всеки е способен на такава доблест!

Вярно, бай Тотю има две отличия — орден „Гражданска доблест и заслуга“ — III степен и златния червенокръстки медал. Но е малко.

— Една стотинка не съм взел. Плащам си си я на влака, когато отивам да давам кръв — казва той.

И това са думи, изтръгнати насилно от него. Други ми разказаха колко пъти, когато са го викали при спешни случаи, е казал „идвам“, колко пъти сам е обикалял къра, за да събира кръводарители Игнат Божанов, тракторист, Никола Пасков, механик, Кольо Ковач и Влади мир Шопов, зеноводи, Християн Митрофанова, учителка. Дори и сам е осигурявал превоза им до Свищов. Чак в Русе са го викали.

— Най-много краяхме жоната на Йордан Томев. На нея около 10 литра съм дал. Ама какво? Трябвало и давам. Докато лекарите ми разрешават, няма да престана!

Клетва ли е това? Не е ли обричане на хуманит? Себе отричане?

Отговорът: — Няколко де на, след като съм дал кръв, се чувствам с двойна сила и подмладен!

Не знам какво биха казали лекарите, но аз слушам ветеран на родното кръводарителско движение. И му вярвам, когато казва, че е 103 килограма и виждам младешката му пъргавина.

А. ТОДОРОВ

Илия МОНОВ

ДСО „Мототехника и автосервиз“

— Ловеч

уведомява

своите клиенти, че продава през есенно-зимния сезон леките автомобили ВАЗ-2101 — „Жигули“ с голям гаранционен срок, без увеличение на гаранционния прогност от 10.000 км както следва:

— за продадените от 1 октомври до 30 ноември — 9 месеца

— за продадените от 1 декември до 31 януари — 8 месеца

— за продадените през месец февруари — 7 месеца.

Пусна по магазините си на територията на клоната авторизаторен препарат „Ралит“, идеално почиства радиатора и другите водни пътища по охлаждащото на двигателя от наслоения се котлен камък, ръжда, окиси и други напаставания.

2-2

БГР по строителна керамика — к-тотал

„Калтинец“ — Горна Оряховица

търси

да назначи: КОНСТРУКТОРИ ТЕХНОЛОЗИ

Постъпване веднага. Справки на телефон 9-16-14 и 9-17-14.

2-2

СУ „Хидрострой“ — язовир „Йовковци“

търси

да назначи:

ЗИДАРО-МАЗАЧИ, ЗИДАРО-КОФРАЖИСТИ И БЕТОНДЖИИ ЗА ПОДГОТОВКА ИМ ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА 1973 ГОДИНА ЗА СССР.

Заплащането се извършва съгласно единните трудови норми, плюс 30 на сто допълнително възнаграждение върху тарифната заплата.

Справки — язовир „Йовковци“, тел. 2-11/27 от отдел „Бит и работна ръка“.

3-2

Радиоизавод — Велико Търново

търси

да назначи ПРАВОСПОСОБЕН ТРАКТОРИСТ за „СВ-22“.

Справка — в „Личен състав“.

3-1

На новото — широк път

Основната задача на машиностроителния завод „Първи май“ в Полски Гърмбеш е да даде нова, по-съвършена механизация за нуждите на животновъдството. Поста- вянето на този отрасъл от селското стопанство на проми- шлена основа повишава и изи- скванията, които стоят пред колектива. Успоредно с основ- ното производство, ежегодно се разработват и усвояват много нови изделия.

Тази година в плановите на МЗ „Първи май“ са за- легнали за решаване и усво- яване 9 задачи — зърносу- шилня с по-голям капацитет от досегашните, съоръжения за дозирано хранене в проми- шлените свинеферми, триетаж- ни клетъчни батерии за от- гледане на кокошки-носач- ки и др. Продукцията на за- вода вече става твърде по- пулярна не само в страната, но и зад граница. Това ка- ра колектива да бъде много възкителен в работата си и да отдели подобаващо вни- мание на новите производства.

Така въпреки трудностите, 8 от плановите теми са вече решени и съоръженията ще бъдат догодина в редовно производство. Затрудненията на завода при новите разра- ботки идват обикновено на етапа К-6 — инструментална разпорежка. Цехът, който разполага МЗ „Първи май“, е малък, а характерът на производството не позволява да се ползват услугите на предприемача за инструмен- тална екипировка в окръга.

За усвояване на новите производства през следваща- та година вече е разработен и приет конкретен план. Из- вършена е и голяма част от подготвителната работа по- него — договориране на дос- тавките на суровини и мате- риали, доуточнения с Базата за развитие на животновъд- ството. Целите, които се пре- следват с новите теми, не са по-различни от сегашните. През 1973 година ще се тър- си решение за автоматизиран- на на храненето и поенето в овцефермите, ще се усвояват и машини, които допълват ме- ханизацията в говедовъдство- то, ще се усъвършенствуват някои от произвежданите сега изделия.

Николай ТОМОВ

Кулинарна изложба

По почин на Окръжния кооперативен съюз ПИК „Нар- кооп“ в Сухиндол уреди в ресторанта първата по рода си кулинарна изложба в на- шия град. В изготвянето на 26-те вида рибни ястия взе- ха участие готвачи от „Нар- кооп“ и потребителните кооп- ерации в селата Бърбовка, Бяла черква, Михалци, Кара- исен и Горна Липница. Посе- тителите бяха запознати с начина на приготвянето на някои рибни ястия, раз- дадени им бяха и печатани рецепти. Изразено бе жела- нието подобни изложби да се организират по-често.

Неделчо ТИНЧЕВ

Образцов

майстор-готвач

Румяна Цветкова е още съв- сем млада жена, но в своята професия майстор-готвач е вече опитна. Натрупа добър прои- зводствен опит и знания, та зас- лужено се ползва с уважение то на всички, които се хранят в стол № 4 на СП „Столове“ — Свишов. Защото Румяна не са- мо се грижи за разнообрази- не на менюто, но и полага гри- жи за неговото качество из- пазване. Малкит колектив се стреми бързо и културно да об- служва многобройните си клие- нти. Не случайно този стол се радва на голяма популярност и винаги е желан и предпочитан. За добрата си работа Румяна Цветкова многократно е награж- давана.

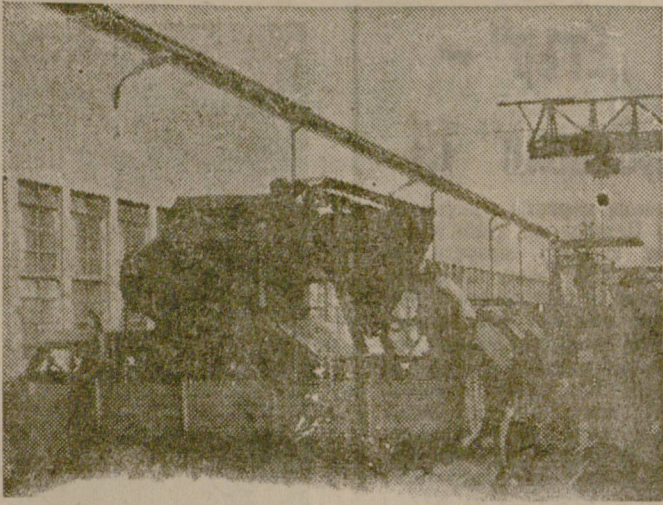
Николай МИЛЧЕВ

Фабрика „Българска роза“ — Г. Оряховица

да назначи
ГЛАВЕН СЧЕТОВО- ДИТЕЛ

Справки на телефон 9-11-67 и 9-11-27.

3—2

Производството на машиностроителите от МЗ — Павликини нами- ра добър прием на всяка строителна площадка в Родина. На снимката показваме момента, когато още една механизирана бетонобръкачка се отправя към Строителното управление в Търговище

48 години —

МОНГОЛСКА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

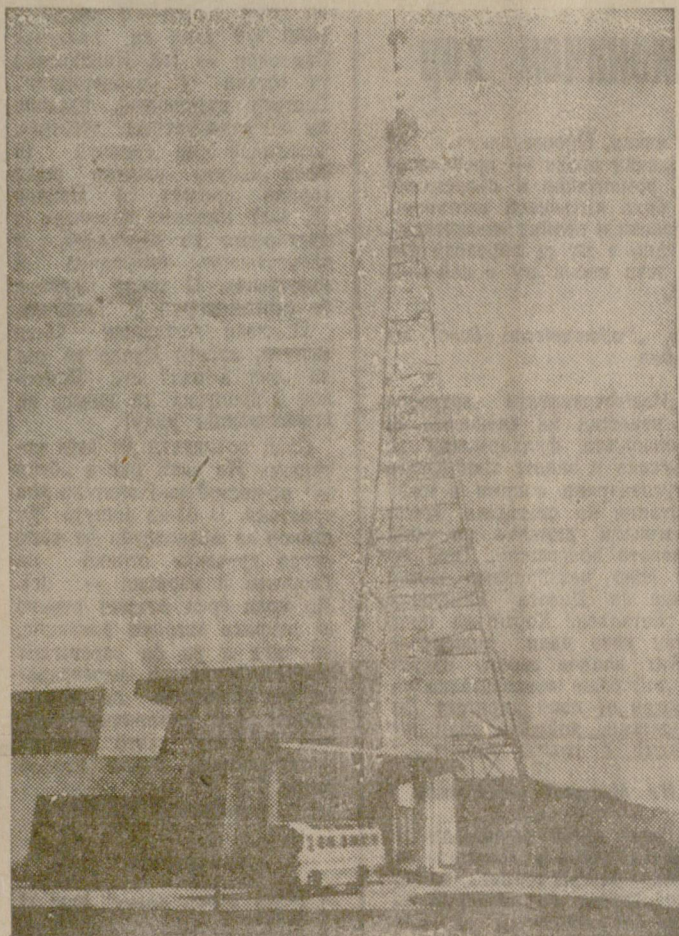
През 1924 година Монголия бе провъзгласена за народна република. Започна борба за премахване на феодалната соб- ственост на манастирите и ве- козната изостаналост на на- селението, грандиозна битка за изграждането на нова со- циалистическа Монголия.

Държавата отпусна огром- на сума за разработване на националните богатства на- страната, за подобряване жи- вота на населението. Голяма помощ й оказаха и продължа- ват да й оказват Съветския съюз и другите братски социа- листически страни.

В Улан Батор влезе в экс- плаатация още един дървооб- работвателен комбинат. Годи- шно той ще произвежда де- сетки хиляди шкафове, легла, маси и друга мебел.

В Монголската народна ре- публика с помощта на Съвет- ския съюз и други социалисти- чески страни бяха построени няколко големи дървообработ- ващи комбината. През тази го- дина те ще дават 14 на сто по-вече продукция, отколкото през миналата година. Тези предприятия напълно осигу- ват народното стопанство с дървен материал, а население- то — с мебели и други битови изделия.

В подножието на Хангайски- те планини, на 800 км от сто- лицата на Монголия, се нами- ра базата на геоложката ек- спедиция на ГДР. Тук спешна- листите съставят карта на по- лезните изкопаеми на брат- ската страна: огромната тери- тория на Монголската народна република още не е напълно изследвана, не всички нейни

Изглед от Монголската телевизионна кула и сградата на телеви- зията, построени с помощта на СССР.

природни богатства са изуче- ни.

Помощта на специалистите- геолози е необходима на Мон- голия. Въпреки постигнатите

В МЗ „Белица“ — Килифарево: едно усвое- но изделие и много проблеми. Ще намерят ли своето място специалистите в борбата за тех- нически прогрес?

Неотдавна при един кра- тък разговор заместник-дирек- торът по техническите въпро- си на МЗ „Белица“ в Кили- фарево инж. Кънев ни беше казал:

— По отношение на усво- яването на новите изделия главните проблеми за нас са в липсата на материали и достатъчно работна ръка...

Тези важни проблеми въз- нуват в еднаква степен как- то ръководството на МЗ „Бе- лица“, така и ръководствата и на други заводи в окръга, те са общи. От тях зависи ця- лата производствена дейност и няма нищо чудно, че глав- ните усилия са насочени към успешното им разрешаване. Но в МЗ „Белица“ имат и свои специфични проблеми по

усвояването на новите изде- лия...

През тази година в пред- приятието са изработени про- тотипи на четири изделия: дозатор за ябълкова каша (усъвършенствуване), инспек- ционна лента, транспортър с каучукова лента и пластичен транспортър. И четирите про- тотипа са били изготвени в определения срок, но при при- емането им от Държавната комисия се е получила твър- де неприятна картина — с из- ключение на пластичният транспортър останалите про- изводи са били отхвърлени поради конструктивни и тех- нически недостатъци. Дозато- рът за ябълкова каша въобще не е бил приет, а за инспекци- онната лента и другия транс- портър е поставена задача да се усъвършенствуват през следващата година. Много чо- вешки труд и материали са отишли „на вятъра“.

Защо? Трудно е да се даде точен отговор на този въпрос. В пре- тотипния участък на завода започват усвояването на нови- те изделия от етап К₂, след- като са получили конструк- тивната документация от На- учноизследователския и про- ектно-конструкторски институ- т в Стара Загора. При изра- ботването на новите произво- ди специалистите и работни- ците от завода трябва стрикт- но да спазват проектите ре- шения. А в процеса на рабо- та заводските конструктори са открили редица слабости в проектите документи, но поради съществуващата система на работа между за- вода и Института в Стара Загора не са били извършени своевременно необходимите корекции.

С въпроса „Какво смятате, че трябва да се направи, за- да не се повтарят допуснати- те слабости“ се обърнахме към двама специалисти от завода и получихме следни- те отговори:

Тодор ТРАКИЕВ ръководи- тел на технологична група: „Смятам, че в края на вся- ка година трябва да се пра- ви оценка, анализ на напра- веното. Ръководството на за- вода да взема пред вид на- шите мнения (положителни и отрицателни), да се обсъд- дат предстоящите задачи и тогава да се правят предло- жения пред НИПКИХМАШ — Стара Загора“.

инж. БАЙРАКТАРОВ, гла- вен технолог на завода:

„При усвояването на всяко ново изделие в завода тряб- ва да присъствува отговор- ният конструктор от Институ- та в Стара Загора. По такъв начин откритите при изработ- ването на прототипа недоста- тъци ще могат да се отстра- нят на място“...

В МЗ „Белица“ е винаги на- прегнато. Напрежението се явява от неизменността на производ- вената програма и дребносерий- ността на поръчките. Ето и се- га в предприятието за кратко време трябва да се произведат четири вида нови изделия, кои- то Хасковският машиностроител- ния завод не е успял да произве- ди. Ръководителите на МЗ „Белица“ отделят повече внимание на те- кущите въпроси, а не на основ- ни, перспективни за предприети- ето проблеми. И при това поло- жение заводът остава длъжник на техническия прогрес.

Нито един от специалистите (инженери или техници) тук не- ма личен творчески план. Нещо по-лошо — на хората не им е разрешено да правят лични твор- чески планове, не им са по-сочени пътища, по които те- биха могли да се включат в бор- бата за технически прогрес. Председателят на профкомитета бе казал, че в това отношение се прави избор, но фактически не са постигнати никакви резултати, дори и от формална гледна то- чка...

Тази година към заводския комитет на ДКМС бе сформи- ран клуб за научно-техническо творчество сред младежта. Из- градена е и младежка конст- рукторско-технологична бригада с ръководител инж. Кънев. Първата прова на членовете на Клуба — изработката на транспортър (43 м.) — е обиднодежавна. Но не трябва да се забравя, че без действителна помощ на сто- панството и партийното ръковод- ство хубавите начинания на ком- соланците лесно могат да се пре- върнат в излишна формалност.

Новите изделия, усвоени в МЗ „Белица“, са израз на приноса на предприятието за технически прогрес в хра- нително-вкусовата промишле- ност, но засега този принос все още е твърде малък. Ма- шиностроителите от Килифаре- во с право могат да се горде- ят, че на тях е оказано тако- ва високо доверие. То задъл- жава не само да се изпълнява и преизпълнява производствен- та програма, но и да се усво- яват навреме и новите произ- води. Доверението е реален сти- мул за работници и специали- сти да бъдат в челните реди- ци на борбата за технически прогрес.

Инж. Никола ПРОДАНОВ от Окръжния съвет за техни- чески прогрес

Йордан ВЕЛИКОВ от редакцията на в. „Борба“

АГЕНЦИЯ „НОВОСТИ“ — БТА

— 13 —

Но Ханс ми предлагаше да направя филм... как да ви- кажа... който ще разтърси тук всички и всичко. „Ще ти дам такива материали, които не са известни никому в света“. Аз му казах: „Приятелю, поспи час-два, а утре на свежа глава ние с тебе ще се договорим за всичко“. И заминах.

— Кого чакаше да му позвъни и защо му е дал вашия телефон.

— Не зная.

— Достатъчно точно ли възпроизведохте вашия разго- вор с Ханс?

— Да! Според мен, да!

— Повече за нищо ли не говори той с вас?

— Не.

— Тогава си позволявам да направя малка екскурзия в областта на аритметиката. Той дойде при вас в дванадесет и дванадесет. Така ли?

— Да.

— Вие пристигнахте в „Еврика“ в два без пет, тоест в един час петдесет и пет минути. Вярно ли е?

— Да.

— По пътя, както ми казахте, никъде не сте се отбивали?

— Да.

— Ако не греша, за петнадесет минути сте се придви- жили до бара?

— Точно.

— Значи, дванадесет и дванадесет плюс петнадесет, плюс още десет, времето за спускане до гаража, отваряне на вратата, изкарване на колата. Всичко 12 и 45. Следова- телно Дорнброк е прекарал у вас един час и десет ми- нути. Като съдия по вашите показания, разговорът между вас е продължил най-много десет — двадесет минути. Зна- чи, или сте забравили някои подробности от вашия раз- говор, или не всички ми разказахте, господин Люс.

— Ако искате, аз ще си припомня всичко така, както беше, а вие, господин про- курор, включете хронометър.

— Защо ни е хронометър? Включен е магнетофон, той измерва показанията автоматично.

— Ах, така ли... Добре. Да вземем дванадесет и двана- десет. Или дванадесет и тридесет — допустимо е такова из- менение, нали?

— 14 —

— Безспорно.

— Здравей, Люс.

— Здравей, миличък.

— Не идвам ли късно?

— Няма значение. Аз съм сам. Нора с децата са в Кип- рияни.

— Да не е почнала да стреля по патици?

— Не, тя продължава да убива бавно само мене.

— Имаш ли нещо за пиене?

— Потърси горе в библиотеката, там може да е ос- танало нещо.

— Благодаря. Ти се бърси, аз няма да ти преча.

Аз привърших с бърсенето, взех студен душ, преобля- кох се и отидох при него. Той вече беше изпил бутилка- та, почти цялата бутилка.

— Вие казахте, че е останало половин бутилка?

— Когато стоях под душа, той влезе в банята и тук продължи да пие направо от бутилката, а после ме по- моли да се отместя и постави за няколко минути главата си под студения душ. После отиде в стаята. А когато из- лизах, бутилката беше празна.

— Слушай, Люс, искаш ли да направим genialen филм?

— Разбира се, че искам.

— Мога ли да ти предложа сюжет. Това ще бъде бом- ба. Истинска бомба за председателя.

— За кой председател?

— Председателят в тази работа са няколко — отговори- той и изруга. — Моят баща е председател, и неговият приятел Тойфел е председател, и Амброс от БАСФ съ- що е председател.

— Ханс, омръзна ми да се бия. Когато се чувствах войник, нужен в боя, това е една работа, а когато ми се- натравяш, а от тебе чакат някой германски Мегре — то- гава става скучно.

— А ето, че аз ти предлагам да се повеселиш. Всеки човек трябва поне веднъж в своя живот да се повесели от- душа.

— В какво ще се изрази това веселие?

— То вече се изрази в туй-онуй. Ще ти надпиша чек и ще ти дам материали, които ще разтърсят света.

— Приятелю — отговорих му аз, — светът вече с ни-

— 15 —

що не можеш изненада. След петнадесетина години кру- шението на планетата е неизбежно; забелязал ли си, че се е изменил климатът? Знаеш ли, че количеството на смъртоносна въглеродна окис в атмосферата вече над- минава допустимата граница? Знаеш ли, че е достатъчно светът да се „заотопи“ с три градуса — само с три — и ще започне нов потоп? А кой мисли за това?

— Добре. На това ще бъде посветена следващата ви ра- бота. Ето ти чек за сто хиляди. Ще ти предоставя всич- ки материали. Аз рядко моля, Люс, но ако може, това- значи, че зная за какво моля.

— Скъсвай чека. Не трябва. Не обичам пиянски разгово- ри. Хайде да се върнем на тази работа утре.

— Ти бързаш ли?

— Да. Чака ме Еужени.

— Ще ми позволиш ли да поседя у вас? Чакам да ми позвънят тук. Сега трябва да ми се обади един младеж, дадох му телефона, твоя телефон. Така ми беше по-удоб- но.

— Нали ти казах: Нора с децата е в Италия, можеш да останеш тук дори цяла седмица. Аз от „Еврика“ оти- вам направо на летището — моята група ще ме чака в Хановер.

— Не, благодаря. Ще почакам да позвънят и ще си ида. Ако не дочакам позвъняването тогава утре ще има го- лям шум в тукашната преса.

— Преди не съм забелязвал у тебе склонност към Ян- Флеминг. Ти говориш със загадки...

— Ако беше казал сега, че си съгласен с моето предло- жение, тогава не бих говорил като Флеминг... Между- впрочем по-скоро това е като персонажите на Лео Карен. А ти говориш за трите градуса и въглеродни окис. По- звъни на Еужени, помоли я да почака, а аз ще ти разкажа- фавулата, макар и схематично.

— Не мога да звъня у тях. Тя звъни тук, ти нали знаеш...

— Отказваш се от шекспировския сюжет, Люс.

— Закъснявам, миличък. Поспи и не пътувай сам зад бо- лана, ще пребиеш някого...

— Ето, приблизително така — завърши Люс — опи- тах се да възпроизведа целия разговор така, както го- помня. Сложете време за паузи, смях, изучаващи погле- ди... Колко ще стане!

— Тридесет минути максимум...

(Следва)

